

Finantsministeren (Estrup): Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig med den høitærede Formand i en Diskussion, en Strid om Forstaaelsen af Grundloven. Jeg har kun forlangt Ordet igjen for at gjøre den høitærede Formand opmærksom paa, at der ingenlunde i den Erklæring, jeg afgav forleden, var nogen Benægtelse af Berettigelsen for det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) til at indbringe Lovforslag, men kun en Benægtelse af hans Ret til at knytte Forelæggelsen af Regjeringens foreløbige Love til sine Lovforslag.

Formanden (Berg): Ministeren har fremjat to Benægtelser: først Benægtelsen af Thingets Ret til at forelægge for Thinget de af Regjeringen under Paaberaabelse af § 25 udstedte saakaldte foreløbige Love, og dernæst Benægtelsen af Retsgyldigheden af Thingets Botum angaaende de saaledes ved privat Initiativ forelagte Love, idet Con- seilspræsidenten protesterede imod, at det ene Things Forstaaelse af saadanne fuldstændig gyldig forelagte Forslag var tilstrækkelig til at fjerne disse Love af Verden. Imod Benægtelserne i begge disse Henseender har jeg nedlagt Indsigelse. De omhandlede foreløbige Love ere ved Thingets Botum lovlig forfattede; vil Regjeringen desuagtet søge dem opretholde, kan dette kun ske ved et Magtsprog fra Regjeringens Side. Dette maa jeg fra denne Plads bestemt hævde for dergjennem at hævde Thingets Ret. Jeg tilføjer, at dette ikke kan være Gjenstand for videre Forhandling.

Frier: Jeg vil tillade mig at stemme for Forkastelsen af det forelagte Finantslovforslag, fordi jeg mener, at der ikke er noget Udtryk, hvormed Rigsdagen, og særlig Folkethinget, stærkt nok kan betegne sin Modstand imod Ministeriets Politik og fralægge sig enhveromhelst Delagtighed i den. Den Erklæring, som den høitærede Con- seilspræsident paa Ministeriets Begne har afgivet om Forelæggelsen af provisoriske Love, er, saavidt jeg skjønner, et Punktum, hvorved al Samvirken mellem det nuværende Ministerium og Rigsdagen er afsluttet. Naar Regjeringen nægter hvert enkelt af Rigsdagens Thing Ret til at forelægge provisoriske Love, uagtet Grundloven ikke indeholder et eneste Ord om en saadan Begrænsning af Rigsdagens private Initiativ, naar Ministeriet hævder for sig selv Retten til at bestemme det Tidspunkt, hvorpaa det skal forelægge provisoriske Love, saa har det herved forandret hele Forelæggelsen til et Skin uden faktisk Betydning, og Folke-

thinget kan efter min Mening ikke være med til at lade Lovens Skin træde i Lovens Sted. For Enhver, hvis Forstand ikke er bleven nedbrudt ved en Anvendelse paa unaturlige Opgaver, er det klart, at Ordene i Grundlovens § 25, at foreløbige Love bør forelægges den følgende Rigsdag, fastslaar en Pligt, der paalægges dem, som i det Hele have Ret til at forelægge Love, i første Instants selvfølgelig Regjeringen, der har udstedt den foreløbige Lov, men derefter, naar Regjeringen ikke vil det, Rigsdagens Thing. Da Betingelsen for den foreløbige Lovs Udstedelse er Rigsdagens Frabærelse, kan der ikke være Tvivl om, forekommer det mig, at den indtræder i et væsentligt andet Stadium, saa snart Rigsdagen træder sammen. Den har været udstedt af Regjeringen paa egne og Rigsdagens Begne, men i samme Dieblit, Rigsdagen træder sammen, indtræder den selvfølgelig i sine Rettigheder og handler ikke længer gennem Stedfortræder. Den naturlige Konsekvens deraf vilde strengt taget være den, at en foreløbig Lov bortfalder ved Rigsdagens Sammentræden; med mindre den i samme Dieblit indantes for sit rette Forum, for Rigsdagen; og denne faar Leilighed til at vedtage eller forkaste den. Det er den naturlige Tankegang, forekommer det mig, i Grundlovens § 25, og naar det nu særlig er en Finantslov, som Ministeriet paastaar at have givet ved en foreløbig Lov, uagtet det, efter hvad Con seilspræsidenten nylig yttrede, igjen forekommer tvivlsomt, om han har ment at forelægge en Finantslov derved eller ikke — jeg gaar dog ud fra, at han har bygget paa, at der er givet en foreløbig Finantslov — er det Tilfældet, maa Regjeringens eget Synspunkt kræve en forstærket Understregning af, at der skal ske en Forelæggelse i Overensstemmelse med Paabudet i Grundlovens § 48. Jeg kan ikke tænke mig, at hvad der i Grundloven forlanges om det følgende Mars Finantslov, nemlig at Lovforslaget dertil skal forelægges ueblittelig, skulde have mindre Gyldighed, hvor der er Tale om det løbende Mars Finantslovforslag, men i Stedet derfor stiller Ministeriet Betingelser eller har stillet Betingelser for Forelæggelsen af den provisoriske Finantslov og har derved tilkjendegivet en Opfattelse, der kun levner Rigsdagen den tvivlsomme Vre at sige Ja og Amen til Regjeringens foreløbige Lov. Regjeringen er derved naaet saa vidt, at den lader en enkelt underordnet Paragraf i Grundloven, som oprindelig er indført i den for at begrænse et Ministeriums Magt under visse Undtagelsesforhold ved et bestemt Lovbud,